

Sygn. akt IIK 1358/11

3 Ds.334/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2013 r

Sąd Rejonowy w Głogowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kujawińska

Ławnicy: -----

Protokolant: Patrycja Czarkowska

w obecności Radosława Pencakowskiego **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Głogowie**

po rozpoznaniu dnia 22 stycznia 2013r sprawy:

M. C. (1) (C.)

urodz. (...), W.,

syna S. i J. zd. S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 maja 2011 roku w G. w parku miejskim przy ul. (...), działając w sposób umyślny, poprzez zadanie D. K. (1) uderzenia z otwartej dłoni w głowę oraz poprzez popchnięcie jej na ławkę parkową w wyniku czego pokrzywdzona upadła na jej krawędź uderzając w nią placami, spowodował u niej obrażenia ciała w postaci skręcenia szyjnego odcinka kręgosłupa objawiającego się bolesnością uciskową kręgów szyjnych ze znacznym ograniczeniem ruchomości tego odcinka kręgosłupa w odległości ok. 5 cm brodamostek, odgięciem ku tyłowi znacznie ograniczonym (jedynie do kąta ok. 10 stopni) i dodatnim objawem szczytowym na poziomie kręgów C6-C7 oraz obrażenia ciała w postaci wylewu krwawego podskórnego koloru sino-fioletowego na przyśrodkowej powierzchni ramienia lewego o wymiarach 2 cm na 20 cm, bolesności uciskowej wzdłuż lewego łuku żebrowego oraz bolesności uciskowej wzdłuż brzoju mięśnia czworobocznego po stronie prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres powyżej dni siedmiu,

tj. o p-stwo z art. 157§1 kk

I. oskarżonego **M. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 157§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. na podstawie art. 44§1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/269/11 na karcie 41 akt pod poz. 1 i nakazuje pozostawić ten dowód rzeczowy w aktach sprawy,

IV. na podstawie art.627 kpk i art. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 384,01 (trzysta osiemdziesiąt cztery 01/100)złoty i wymierza mu opłatę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt. II K 1358/11

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

M. C. (1) i D. K. (2) w 2011 roku pozostawali w związku faktycznym. W dniu 11 maja 2011 roku D. C. spotkał się z D. K. (2) w parku przy ulicy (...) w G. . Chciał z nią porozmawiać o rozliczeniu finansowym m.in. za pobyt pokrzywdzonej w ośrodku (...) . Podczas tej rozmowy doszło między nimi do kłótni a następnie do szarpaniny ,podczas której oskarżony uderzył pokrzywdzoną w twarz a następnie pchnął ja na ławkę w parku . Po tym zdarzeniu pokrzywdzona zadzwoniła do znajomego P. K. (1) i poprosiła o spotkanie mówiąc mu o kłótni z M. C. i o tym ,że zawiadomiła Policję P. K. niezwłocznie spotkał się z pokrzywdzoną . D. K. (1) powiedziała mu ,że została uderzona przez oskarżonego a następnie pchnięta na ławkę . P. K. widział u pokrzywdzonej zasinienie na przedramieniu oraz rozdartą bluzkę .Podczas tej rozmowy pokrzywdzona straciła przytomność i wezwane przez P. K. pogotowia zawiozło ją do szpitala . W wyniku pobicia przez oskarżonego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięcia krwawego na przyśrodkowej stronie ramienia lewego , bolesność uciskowa kręgow szyjnych ze znacznym ograniczeniem ruchomości tego odcinka kręgosłupa , bolesność uciskową okolicy lewego łuku żebrowego i bolesność uciskową wzdłuż brzegu mięśnia czworobocznego po stronie prawej. Biegły stwierdził ,że obrażenia powyższe mają charakter typowo urazowy i mogły powstać jako następstwo urazu tępego jakim może być silne uderzenie lub też upadek na krawędź ławki i obrażenia te spowodowały naruszenie czynności ciała pokrzywdzonej na okres powyżej dni 7 , w rozumieniu art. 157&1 kk . Ponadto biegły neurolog w wydanej opinii stwierdził ,że objawy opisane w badaniu z dnia 12 maja 2011 roku (dzień po zdarzeniu) takie jak : dodatni objaw szczytowy , ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz bolesność uciskowa kręgow w w/w odcinku są charakterystyczne dla skręcenia , do którego dochodzi w mechanizmie nagłego , gwałtownego obrócenia się lub zgięcia kręgosłupa

Dowód:

notatka urzędowa k- 1

zawiadomienie o –stwie k- 3-4,

opinia sądowo- lekarska k- 7,49-50

protokół zatrzymania osoby k- 10

zeznania P. K. k- 55 ,120

zeznania P. K. k- 70-71,120-120v

zeznania M. S. k- 76-78,120v

odpis notatnika służbowego k- 126-128

opinia sądowa z zakresu neurologii k- 151

zeznania S. S. k- 184v

Oskarżony **M. C. (1)** ma lat 38. Jest stałym mieszkańcem G. . Obecnie prowadzi działalność gospodarczą i jego miesięczne dochody wynoszą około 5 000 złotych . Na utrzymaniu posiada jedno dziecko ,na które łoży alimenty w kwocie 550 złotych miesięcznie W przeszłości był karany sądownie .

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k- 14,119

karta karna k- 18-20

Oskarżony **M. C. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Po ogłoszeniu mu zarzutu popełnienia czynu z art. 157&1 kk w dniu 18 maja 2011 roku skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień .Podczas kolejnego przesłuchania wyjaśnił ,ze w krytycznym czasie doszło między nim a pokrzywdzoną do kłótni na tle rozliczenia finansowego ale zaprzeczył aby podczas tej kłótni uderzył pokrzywdzoną bądź pchnął ja na ławkę . Na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień , Po odczytaniu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym podtrzymał je w całości . Ponadto wyjaśnił ,że podczas kłótni o pieniądze wzajemnie szarpali się z pokrzywdzoną i nie zaprzeczył ,że mógł pchnąć pokrzywdzoną na ławkę ale tylko po to aby na niej usiadła.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k-14-16,52-54,119v

Sąd zważył co następuje

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się głównie na nie budzących wątpliwości zeznaniach P. K. (1) , który jako pierwszy rozmawiał z pokrzywdzoną i widział w jakim stanie psychicznym i fizycznym była po spotkaniu z oskarżonym . Ponadto zeznania tego świadka znajdują potwierdzenia w zeznaniach funkcjonariusza Policji wezwanego przez pokrzywdzoną, który zapisał w notatniku służbowym przyczynę interwencji podjętej oraz jej przebieg. Wreszcie zeznania P. K. znajdują potwierdzenie w opiniach biegłych z zakresu medycyny sądowej odnośnie charakteru i mechanizmu powstania obrażeń ciała stwierdzonych u pokrzywdzonej. Również pozostali świadkowie potwierdzili fakt spotkania oskarżonego z pokrzywdzoną w parku , nie mniej żaden ze świadków nie przyglądał się dokładnie temu spotkaniu ani zachowaniu oskarżonego. Agresywne zachowanie oskarżonego znajduje potwierdzenie również w dowodach rzeczowych a mianowicie w uszkodzonej bluzce , o której pokrzywdzona oświadczyła P. K. ,że została uszkodzona przez oskarżonego. Zdaniem Sądu zeznania świadków w szczególności - P. K. (1) są konsekwentne, rzeczowe i spójne i zdaniem Sądu w pełni zasługują na wiarę..

Dając wiarę wyżej ocenionym zeznaniom świadków oraz pozostałym dowodom Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, które są w ocenie Sądu rażąco sprzeczne z zeznaniami wyżej ocenionych świadków . Wyjaśnienia oskarżonego nawet te złożone na rozprawie w których nie zaprzecza ,że doszło między nim a pokrzywdzoną do szarpaniny są w ocenie Sądu jedynie wynikiem przyjętej przez oskarżonego dozwolonej linii obrony,

Reasumując na podstawie wyżej ocenionych dowodów Sąd uznał oskarżonego M. C. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu albowiem w ocenie Sądu oskarżony swoim umyślnym zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 157&1 kk . Oskarżony swoim umyślnym działaniem w postaci szarpania i pchnięcia pokrzywdzonej na ławkę spowodował u niej obrażenia ciała w rozumieniu art. 157&1 kk . Sąd podzielił kwalifikację prawną czynu zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego i na podstawie art. 157&1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności .Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia mając na uwadze w szczególności natężenie użytej przemocy oraz postawę pokrzywdzonej zajęta przez nią już w toku postępowania przed Sądem. Wymierzając karę Sąd nie stracił z pola widzenia faktu ,że oskarżony w przeszłości był karany sądownie oraz ,że działał w miejscu publicznym . Sąd stanął na stanowisku ,że

kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat będzie karą odpowiednią jeżeli ma ona spełnić swoje cele w zakresie indywidualnego i społecznego oddziaływania, być współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i odpowiadać poczuciu sprawiedliwości..

Pozostałe orzeczenia znajdują uzasadnienie w przepisach powołanych w wyroku.